

I Congrés Espanyol pro Metge

Durant els dies del 6 a l'11 d'octubre tingué lloc a Saragossa el I Congrés Espanyol pro Metge. El Sindicat de Metges de Catalunya delegà el seu President doctor Manuel Corachan i Garcia, i el Conseller Dr. Josep M. Garcia i Teixidó per a concórrer-hi acompanyant la representació del Col·legi de Metges formada pels Drs. August Brossa i Bosqué i Llorenç Garcia-Tornel.

La representació catalana tingué una intervenció molt brillant en els debats del Congrés i fou escollida amb molta de simpatia pels congressistes, especialment en els temes referents a l'Assegurança Social de Malaltia i a l'Ensenyament Mèdic. En la discussió d'aquest darrer tema intervingueren, en nom de la Ponència de la qual formaven part, els companys Drs. Mira i A. Trias els quals defensaren les reformes docents de la Universitat Autònoma de Barcelona. El Congrés es féu seus els plans i mètodes d'ensenyament vigents a la nostra Facultat i els recomanà com a model per a les altres Facultats del país. Així mateix hom prengué l'acord de demanar que el règim autonòmic siqui atorgat a totes les Facultats del país.

Conclusions definitives i acords del Congrés

TEMA I

"ASSEGURANÇA SOCIAL DE MALALTIA"

1r. L'actual situació de l'assistència mèdica als obrers, ni satisfà a aquests ni als metges que la practiquen.

2n. L'estament mèdic ha d'acceptar qualsevol progrés que beneficiï d'una manera real i efectiva a la classe obrera, i en aquest sentit ha d'admetre l'Assegurança Social de malaltia sempre que s'ajusti al tipus d'organisme i sistema administratiu orientat en el pla que més endavant s'esmenta. No obstant, el Congrés no considera acceptable per l'estament mèdic l'Assegurança de Malaltia si aquesta respon al mateix sistema de l'Assegurança de Maternitat vigent a Espanya, perquè això no suposaria millora de cap classe per als serveis d'assistència en relació al seu cost ni seria base estimable de progrés sanitari, ni constituiria un benefici real per a l'obrer, pertorbant, en canvi, l'exercici normal i digne de la Medicina.

3r. Els organismes encarregats de l'administració de l'Assegurança han de reunir la més gran solvència moral i científica.

4t. Sol·licitar dels Poders públics, per les vies reglamentàries, que hom procedeixi a redactar mesures legislatives que permetin aconseguir d'una forma pràctica les mateixes finalitats que en teoria s'atribueixen a l'Assegurança unitària i ca-

pitalista, sense cap dels seus inconvenients: perfeccionant l'assistència mèdico-farmacèutica mitjançant una convenient reglamentació de la iguala, de tradició en el país i ben nostre en el seu origen, per a acomodar-la al progrés científic i a les necessitats socials presents i atenent també al subsidi metàl·lic amb la creació de mutualitats obligatòries, curosament organitzades i estretament federades per assegurar llur solvència, que tindran cura a més del sosteniment de les institucions que hom creï pel millor servei dels beneficiaris. Sol·licitar dels Poders públics que s'autoritzi a l'estament mèdic la presentació d'un projecte d'Assegurança Social de Malaltia.

5è. Sol·licitar de l'Estat que complementi l'acció d'aquestes mutualitats d'obrer i patrons, realitzant les despeses d'establiment d'aquestes institucions complementàries que les mutualitats sostindran amb llurs fons i que es limiti després al sosteniment dels Instituts d'Higiene i dels Centres rurals de Sanitat i Medicina preventiva.

6è. Sol·licitar de l'Estat la conservació de totes les mutualitats, amb preferència les obreres, sempre que compleixin les mateixes finalitats de les mutualitats obligatòries.

7è. La inspecció i administració de l'Assegurança no ha d'absorbir més, del 10 per 100 dels seus ingressos.

8è. La inspecció de les prestacions sanitàries ha d'ésser exercida per professionals.